

נעמי אדווה, עיתונאית ואשת-חברה, שהורשעה בעוון של שידול וסרסרות לזנות על רקע יחסיה המסובכים עם שתי צעירות, מספרת על חייה מלאי ההרפתקאות, יחסה לאנשים חשובים ולבעלי-חיים ורקע הפרשה

„נראה שאני טיפוס פרוע. זה הכל סקרנות להכיר אנשים מכל המינים והסוגים, ולעבוד כמה שיחיד חוויית”

„מכרתי את בית החרושת ושתי הדידות והיו ניירות-ערך של ההורים. השקעתי את הכספים, ומזה אני חיה”

„נולדתי על שפתי-הים, וכבר בגיל 4 לקח אותי אבי לים. מאז שחיתי כל יום, חורף וקיץ, בדיוק כמו אבי”

„אני אוהבת לנסוע לטיולים. אחד החחביבים שלי הוא ביקור בתי-קאזינו, שם אני מהמרת”

„אין לי ילדים, כי זו אחריות גדולה מדי. ידעתי שלא אחיה הרבה זמן עם האדם שהייתי נשואה לו”

„מאז המישפט אני חיה בכדופיל נמוך. לאור מה שקרה אני מסתגלת מאנשים חדשים. זה היה שוק.”

ראיינה ענת סרגוסטי

„אני לא מרגישה

שאנשים פוחדים ממני!”

כשהעולם הזה צריך לדווח על הפרשה של נעמי אדווה, הוא נתקל בבעיה שבה נתקלה מחלקת-החדשות של הטלוויזיה הישראלית כשהיתה צריכה לדווח על פרשת יערי. העולם הזה בחר להגיש מידע אובייקטיבי הנוגע למישפט (ראה מיסגרת) ולתת לאדווה את זכות הדיבור. ברור שהעולם הזה היה שמח לתת גם למתלוננת ששמה נאסר לפירסום. את זכות הדיבור, כפי שנתן לה בעבר, בניינים אחרים. נעמי אדווה נולדה למישפחת ברוט, שגרה על חוף-הים בחיפה. היא היתה בת בכורה לזוג הורים יקים שעלו לארץ ב-1933.

שמה של המתלוננת ימורסם. אחרי שסיפרה בהרחבה על עיסקי-הזנות שלה, התובעת טענה, שלמתלוננת יש אחות ויש לשמור על שמה הטוב. חוץ מזה, הוסיפה וטענה, המתלוננת היא דוגמנית-צמרת, והדבר עלול לקלקל לה את הקר-יירה. מאז גילה העולם הזה את נעמי אדווה, היתה היא בקשרי עבודה עם העיתון וכתבה בו לעיתים. היא היתה מביאה סקופים ומגיעה למקומות שאיש מלבדה לא יכול היה להגיע אליהם ולהביא משם סיפור עיתונאי.

לזנות ובחיים על רווחיה של זונה. המישפט התנהל כולו בדלתיים סגורות, וחל איסור פירסום על כל פרט מזהה – הן של הנאשמת והן של המתלוננת. מייד אחרי מתן גזר-הדין, שלושה חודשי מאסר, עתרו כמה עיתונאים לבית-המישפט וביקשו לבטל את איסור-הפירסום. באופן מפתיע הסכימה השופטת להתיר את פירסום שמה של הנאשמת. נעמי אדווה, ולא התירה את פירסום שמה של המתלוננת. אליהו קינדר, עורך-דינה של אדווה, טען בעתירת העיתונאים שהוא אינו בעד פירסום סלקטיבי, ומן הדין ומן הצדק שגם

הכתבה הראשונה על נעמי אדווה היתה בדיוק לפני 26 שנים, בפברואר 1960. הכתבה, בשבועון העולם הזה, שנקראה „גימפה מבת-גלים”, סיפרה על צעירה חסובת-זוג, שהפכה לדייגת מן המניין בחוף בת-גלים בחיפה, ולספקית הלובסטרים לכל מיסעדות-הפאר בעירה ובתל-אביב. היא היתה אז תדהמת החוף והדיונים. בכתבה ההיא סיפר גם על אהבתה יוצאת-הדופן של נעמי לבעלי-חיים, ועל עשרות מהם המתגוררים איתה, ושאותם היא מאכילה ובהם היא מטפלת מדי יום. לפני שבועיים הורשעה נעמי בסרסרות